

Psalm 28: *Ad te, Domine.*

(v.David)

*Geef hun naar hun werken,
naar het kwaad dat zij bedreven.*

Het is niet zo moeilijk om te zien waar onrecht plaats vindt.
Dit zijn de tekenen: mensen huilen, mensen schreeuwen,
mensen lopen met spandoeken, mensen scholen samen
op pleinen en in kerken. Er is traangas, soms wordt er geschoten.
Is dat duidelijk?

Nee! Vraag je eerst af in welke wereld je leeft. Bedenk:
het onrecht in de ene wereld is het recht in de andere.
Daarom zien wij in beide werelden gerechtvaardigde eisen,
oprecht verdriet, spandoeken, samenscholende mensen,
en zelfs liefde voor de medemens.

Maar bedenk: je moet kiezen, er is geen weg
tussen die beide werelden, hoogstens een
slagveld. Zie ze als die twee rotsen, maar deze
mag je niet ontwijken, een van beide moet je beklimmen.
En dan, vanuit die hooggelegen wereld,
ga je de andere bekijken.
En wat zie je?

Een stel gevaarlijke gekken die zich losgezongen hebben
van de werkelijkheid: de jouwe. Die geloven dat de
aarde plat is, of rond, in elk geval het tegengestelde
van wat jij gelooft. Die onrecht zien, waar recht is. Die
in jouw waarheid een leugen zien.

En die daarom huilen, schreeuwen, met spandoeken lopen
en samenscholen.

Zie je wel?

Het is helemaal niet zo moeilijk
om te zien waar onrecht plaatsvindt.